

Γενική Ἐκκλησιαστική Ἱστορία

Καθ. Ἰωάννης Ἄντ. Παναγιωτόπουλος
Τμήμα Θεολογίας, Θεολογική Σχολή,
Ἐθνικὸ καὶ Καποδιστριακὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν

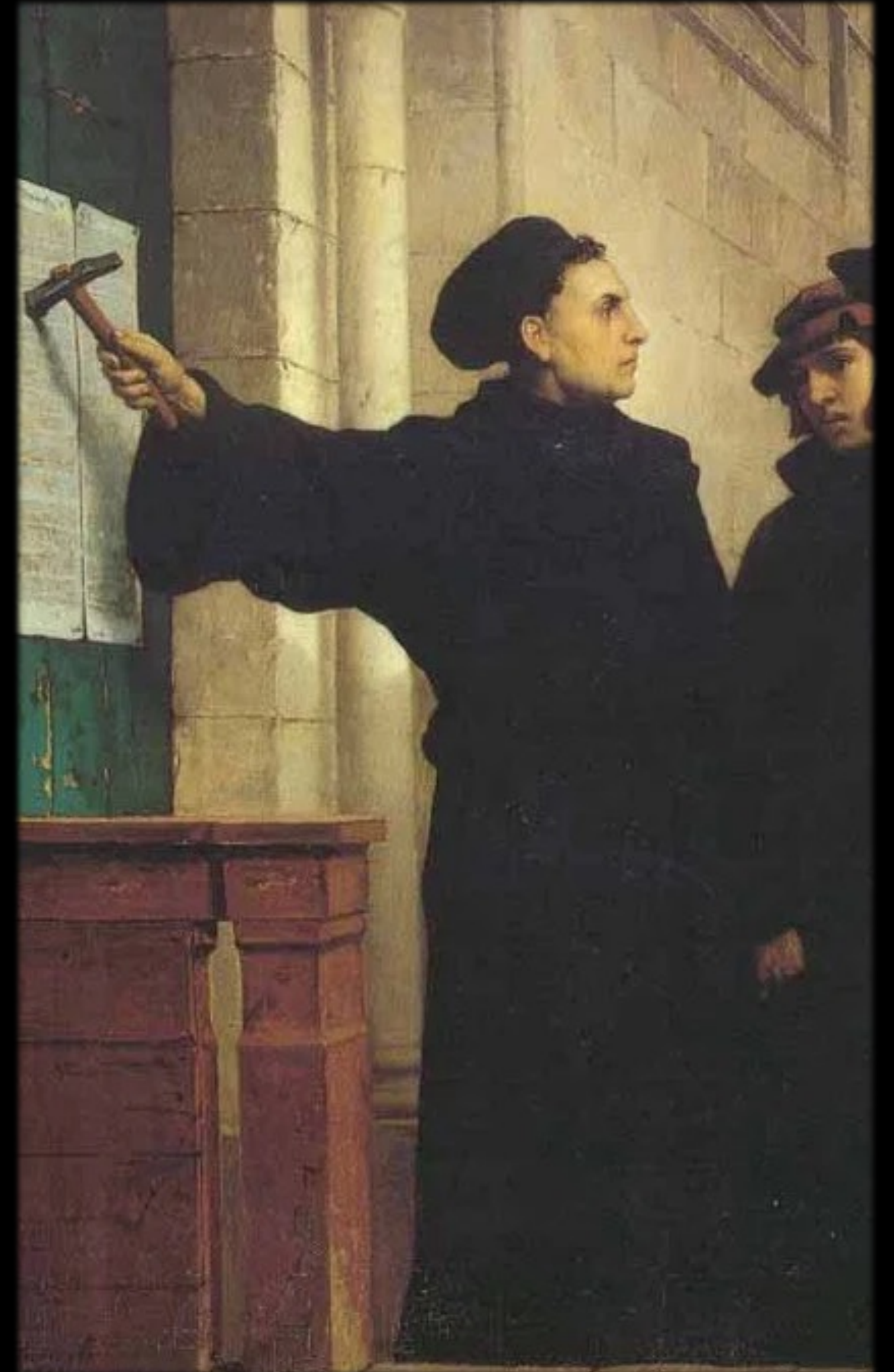
Τὸ Πολίτευμα καὶ ἡ Ἐνότητα
τῆς Ἐκκλησίας

Ἡ Προτεσταντικὴ Θεολογία:

α) ἀπέρριψε τὴν ρωμαιοκαθολικὴν παράδοση περὶ τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς.

β) διαχώρισε τὴν οἰκουμενικὴν τάξιν τῶν χαρισματῶν (ἀπόστολοι, προφῆτες, διδάσκαλοι, εὐαγγελιστὲς κ.λπ.) ἀπὸ τὸ μόνιμο τοπικὸ ἱερατεῖο (ἐπίσκοποι ἢ πρεσβύτεροι, καὶ διάκονοι)

γ) δὲν ἀποδέχονταν τὴν ταυτότητα τοῦ φορέα τῆς ἐπισκοπικῆς ἐξουσίας, μεταξὺ τοῦ α' χριστιανικοῦ αἰῶνα καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ β' αἰῶνα.

Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφήται; μὴ πάντες διδάσκαλοι; μὴ πάντες δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι; ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα (Α΄ Κορ. 12,28-31).

Ἡ τάξις τῶν

Προφητῶν

Οἱ μὲν ἀπόστολοι ἀντλοῦσαν τὸ
ἐξαιρετικὸν κύρος ἐκ τῆς Ἐκκλησίας,
ἀπὸ τῆς προσωπικῆς ἐκλογῆς τους κατ'
εὐθείαν ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐνῶ
οἱ προφήται ὄφειλαν τὴν ἐξαιρετικὴν
δέσμη τους ἐκ τῆς προσωπικῆς ἐπιλογῆς
τους γιὰ τὸ ἀποστολικὸν ἔργον ἀπὸ τοῦ
ἁγίου Πνεύματος.

*Ἀντιόχεια: Παῦλος, Βαρνάβας
Ἱεροσόλυμα: Ἰούδας, Σιλᾶς
Ἔφεσος: Τιμόθεος*

*Τιμόθεος, Τίτος, Σίλας, Τυχικός,
Ἄρτεμᾶς, Λουκᾶς, Μάρκος, Κρήσκης*

Στὸ Βιβλίον τῆς «Διδαχῆς» (τέλος
α' αἰ.) εἶναι φανερὴ ἡ παρουσία
τῶν Προφητῶν.

«εἰσὶν οἱ ἀρχιερεῖς ὑμῶν»

Στὸ Βιβλίο τοῦ «Ποιμένος
τοῦ Ἑρμᾶ» (ἀρχές 6' αἰ.)
ἀντικαθίσταται ὁ *προφήτης*
ἀπὸ τὸν *ἐπίσκοπο*.

Α΄ Κλήμεντος πρὸς Κορινθίους

στὶς πηγές τοῦ Β' αἰώνα:

διάκονος - πρεσβύτερος - ἐπίσκοπος

- Ὁ Κανόνας τῆς Καινῆς Διαθήκης
- Σύμβολα Πίστεως
- Ἡ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας στὸν ἐπίσκοπο καὶ στὴ θεία εὐχαριστία
- Ἡ χειροτονία τῶν ἐπισκόπων καὶ ὁ Συνοδικὸς δεσμός.
- Τὰ πρεσβεῖα τιμῆς

Τέλος